

● İlqar İmamverdiyev

Bağışla Məni

Anam Firuzə Paşaqızının əziz xatirəsinə

Ömrün qürub çağı səni küsdürtdüm,
Bağışla ay ana, bağışla məni.
Başının üstündə tufan əsdirdim,
Bağışla ay ana, bağışla məni.

Mən ki, səni sağaltmaq çün edirdim,
Dayanıb pusquda hər gün güdürdüm.
Qəbahəti bilə-bilə edirdim,
Bağışla ay ana, bağışla məni.

Ağrılar çox idi dözə bilmirdin,
Yerində, yüyürüb, gəzə bilmirdin.
Balıq tək çırpınır, üzə bilmirdin,
Bağışla ay ana, bağışla məni.

Səbr etməkdən səbrimiz də qalmadı,
Fələk bizə xoş bir hava çalmadı.
Gedən-getdi, qalanlar da qalmadı,
Bağışla ay ana, bağışla məni.

Əbəs yerə hey xətrinə dəydim mən,
Elə bilki dəli idim, səydim mən.
Sən öləndə öz-özümə söydüm mən,
Bağışla ay ana, bağışla məni.

İnanmırdım bu köçünə heç zaman,
Düşünürdüm, sağalacaq çox asan,
Bilməzdim oxunar Quran, ya azan,
Bağışla ay ana, bağışla məni.

Gecə-gündüz keşiyini çəkirdim.
Yaranın fikrini bircə çəkirdim,
Quzğun kimi üzərinə çökürdüm,
Bağışla ay ana, bağışla məni.

Od-ocaqsız məni yaman yandırdın,
Gedişinlə həm üşütdün, dondurdun.
Ruh quşunu qəbrin üstə qondurdun,
Bağışla ay ana, bağışla məni.

Ömrüm boyu təqsirkaram qarşında,
Məğlub oldun ölüm-qal savaşında.
Oğlun qəhər çəkər altmış yaşında,
Bağışla ay ana, bağışla məni.

Günaha batmışam məni bağışla,
İlqar indi döy başına, "alqışla".
Gözyaşımı leysan edib, yağışla,
Bağışla ay ana, bağışla məni.

